

Veiksmīgi starti LPPA 15.veselības spartakiādē.

Spītējot darba grafikam un vasaras pēkšņajām lietusgāzēm, mērojot aptuveni 400km garu ceļa gabalu, uzņēmuma komanda veiksmīgi startējusi Latvijas Pasažieru pārvadātāju asociācijas organizētajā 15.veselības spartakiādē, kas šogad notika skaistā vietā netālu no Madonas – Salas ezera krastā, kas atrodas gandrīz uz Vidzemes un Latgales robežas.

Mājās esam atgriezušies atpūtušies un apmierināti, jo izrādās, ka esam trešā sportiskākā komanda no 19, tomēr veiksmes saldajai garšai laikam varam pievienot arī šķipsniņu rūgtuma, jo 1.vieta bija ļoti tuvu...Un kuram gan negribas uzvarēt?

Pirms startiem gan valdes priekšsēdētājs Arturs Lieģis vēlēja: „Sportojiet tā, lai mēs iekļūtu godalgotajā sešiniekā, bet nebūtu pirmie!” Jo uzvarētāju gaida liels un atbildīgs darbs – nākamās spartakiādes organizēšana. Tomēr klusībā jau katrs īsts sportists un līdzjutējs domā tikai par to, kā uzvarēt.

Komandas startēja 8 sporta veidos, no kuriem vērtējumā iekļāva 7 labākos rezultātus.

Sacensību sākums bija ļoti cerīgs –Guntis Tupiņš un Leons Diebelis pirmās nakts zolītes turnīrā kļuva par čempioniem. Šī disciplīna ir viena no tām, kas prasa vislielāko

izturību, jo sacensības notiek naktī, slēgtā telpā, kur atrodas vairāki desmiti dalībnieku. Katrā ziņā pirmā uzvara komandu iedvesmoja varoņdarbiem.

Dažos sporta veidos, piemēram, jautrības stafetē, šautriņu mešanā, cīņā uz baļķa, starti nebija tik veiksmīgi, taču tas nenozīmē, ka dalībnieki būtu mazāk centušies, jo dažam labam no viņiem pēc sacensībām nācās pat meklēt mediķa palīdzību. Taisni jāpabrīnās, cik atbildīga attieksme pret pienākumu! (bieži jau mums tās pietrūkst...)

Pasažieru pārvadātājiem ir arī pašiem savs sporta veids – volejteniss, sacensības parasti ieviecas visas dienas garumā un prasa izturību gan no dalībniekiem, gan skatītājiem. Mūsu komanda diezgan veiksmīgi tika galā ar pretiniekiem, tajā skaitā arī Satiksmes ministrijas komandu, ar kuru nospēlējām neizšķirti, un izcīnījām 5. vietu.

Divas disciplīnas prasīja demonstrēt transporta līdzekļa vadīšanas iemaņas. Vienā no tām – figurālajā braukšanā ar autobusu – mūsu Gatis Grīnbergs un Ainārs Naudiņš startēja „tīri” – bez soda punktiem, kā raduši uzņēmumā regulāri notiekošajā Profesionālās meistarības konkursā. Taču izvēlēta taktika diemžēl sevi neattaisnoja – uzvarēja tie, kas brauca nekaunīgāk, galveno uzvaru liekot nevis uz precīzu figūru izpildīšanu, bet gan ātru un agresīvu braukšanu. Taču arī tas nekas – piektie no 19 – nav jau peļami!

Otrs veids, kas saistījās ar transportu, bija braukšana ar laivu, kurā atklājās, ka autobusu vadītāji (šajā gadījumā – Ojārs Berķis) prot vadīt ne tikai autobusu, bet veiksmīgi tiek galā arī ar braucamo, kura apkārtmēri ir stipri mazāki un asfalta vietā – ūdens klajs. Kopsummā – 4.vieta.

Katram, kas vēlējas, bija iespēja apliecināt savu sportisko varēšanu arī individuāli. Arī šeit kolēģi prata sagādāt pārsteigumu. To, ka basketbols Ventspilī ir populārs, neviens vairs neapšaubā, bet tas, ka Eduards Zernevičs varētu kļūt par spartakiādes čempionu, gan bija patīkams pārsteigums. Smaidot viņš pats apgalvoja, ka citādi nemaz nevarot būt, jo basketbols esot viņa sirdslieta.

Varētu jau turpināt uzskaitīt komandas varoņdarbus, taču vai tiem ir nozīme?

Vērtīgākais, ko šādos pasākumos varam iegūt, ir pozitīvas emocijas un iespēja aktīvi atpūsties kopā ar draugiem un darba kolēģiem.

Atpūtas vieta „Ezerkarsti” pilnībā nodrošināja šādu iespēju: tīra, sakopta vide, skaists ezers, jaunas un komfortablas ēkas, laipni un patīkami saimnieki. Arī sacensību organizatori – Madonas Ceļu būves uzņēmums – bija darījuši, ko spējuši, lai sacensības

notiktu pēc iespējas augstākā līmenī.

Tā kā pati piedalos spartakiādēs jau ceturto gadu, tad ir iespējams salīdzināt, kā mainās gan komandas, gan organizatoru darbs. Pozitīvi vērtējams, ka šo gadu laikā sacensības notikušas dažādos Latvijas novados: Kandavā, Jelgavas novadā, Pļaviņu novadā un tagad Lubānas novadā. Tādējādi tie, kas ikdienā parasti redz tikai Latvijas ceļu ne īpaši labo segumu, var baudīt arī dabas skatus un nedomāt par darbu. Uz labo pusi mainījies arī komandas sniegums, jo kopš 2005.gada (izcīnīta 2.vieta) labāko trijniekā neesam bijuši.

Ir ieguldīts liels darbs, lai tiem, kas nolēma piedalīties šajā pasākumā, dienas aizritētu pēc iespējas bezrūpīgāk un patīkamāk. Tika gādāts gan par formas tērpiem, gan ēdināšanu un nometnes iekārtošanu un citām lielām un mazām lietām, tāpēc lielu paldies gribētos pateikt Zanei Ikšei, kas cītīgi pierunāja sportot, Inesei Jermolajevai, kura domāja par to, lai sacensību dienās visi būtu paēduši, Reinim Rasam, kas rūpējās par nometnes iekārtošanu, un arī visiem pārējiem, kas sportoja komandā un individuāli, kā arī atbalstītājiem.

legūtais rezultāts parāda to, ka esam gatavi arī daudz kam vairāk, tāpēc cītīgi jāgatavojas, lai nākamgad uzvara būtu mūsu.

